

Arrest

nr. 136 745 van 21 januari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 20 februari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 januari 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 maart 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat H. MEUKENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 juli 2004 vraagt de verzoekende partij een visum lang verblijf – gezinshereniging aan. Op 10 februari 2005 wordt de afgifte van een visum voor een periode van 6 maanden goedgekeurd, waarbij de verlenging aan twee voorwaarden werd onderworpen, namelijk de effectieve samenwoning en het afleggen van de verklaring van wettelijke samenwoning.

Op 21 april 2005 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister – beperkte duur, tot 20 oktober 2005. Dit document werd slechts eenmaal verlengd, tot 20 oktober 2006, en dit omdat de wettelijke samenwoning op 20 maart 2006 in onderlinge overeenstemming werd beëindigd.

Op 3 januari 2007 wordt aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) uitgereikt.

Op 11 januari 2007 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 3 oktober 2007 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Op 3 oktober 2007 wordt aan de verzoekende partij bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 22 december 2008 wordt de verzoekende partij ambtshalve afgeschreven.

Op 7 juni 2010 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 14 juli 2012 treedt de verzoekende partij in het huwelijk met mevrouw A.R.D.

Op 19 juli 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als echtgenoot van een Belgische onderdaan.

Op 18 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 19.07.2012 werd ingediend door:

(...) om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1 ° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid'.

Betrokkene legt als bewijs hiervan een attest van de RVA voor waaruit blijkt dat zijn Belgische echtgenote tot 31.07.2012 in dienst was. Aangezien deze tewerkstelling niet langer loopt, wordt verder geen rekening gehouden met de voorgelegde inkomsten uit deze arbeid.

Betrokkene legt verder een attest arbeidsongeschiktheid van zijn echtgenote voor waaruit eveneens blijkt dat de echtgenote op heden niet meer over deze uitkering beschikt. Bijgevolg wordt ook hier verder geen rekening mee gehouden. Tot slot legt betrokkene een arbeidsovereenkomst en een bijgevoegde verklaring van 'Het Poetsbureau' voor. Daaruit blijkt dat de echtgenote in eerste instantie op basis van maandcontracten werkt en vanaf 12.02.2013 mogelijks met een contract onbepaalde duur.

Aangezien deze bijgevoegde verklaring niet op haar feitelijkheid en waarachtigheid kan gecontroleerd worden kan niet met zekerheid vastgesteld worden dat de echtgenote in de toekomst nog over deze inkomsten zal beschikken en of zij dus over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

Op 15 februari 2013 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als echtgenoot van een Belgische onderdaan.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij voert de exceptie van onontvankelijkheid aan, daar het verzoekschrift geen middel in de zin van artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet bevat. De verwerende partij zet haar exceptie uiteen als volgt:

"Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden" (R.v.St., nr. 138.590, 17 december 2004; R.v.St., nr. 130.972, 4 mei 2004; R.v.St., nr. 135.618, 1 oktober 2006). Dergelijke omschrijving van de rechtsregel ontbreekt.

"Het middel ontbreekt een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop, volgens verzoeker, deze rechtsregel wordt geschonden. Een middel waarbij verweerder of de Raad slechts door het interpreteren van de bedoeling van verzoeker kan uitmaken welke schending van welke rechtsregel is bedoeld, is niet onontvankelijk. Verzoeker heeft geen onontvankelijk middel tot nietigverklaring aangevoerd." (RW nr. 10.815, 30 augustus 2007).

"De Raad stelt vast dat het verzoekschrift geen uiteenzetting van voldoende duidelijke middelen bevat zoals vereist bij artikel 39/69§1, tweede lid, 4°, van de wet van 15 december 1980. (...) Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtstegel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of het rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (R.v.St. , nr. 163.900, 20 oktober 2006; R.v.st., nr. 166.392, 8 januari 2007.).

In het verzoekschrift duidt de verzoekende partij noch een expliciete rechtsnorm aan, noch omschrijft zij een rechtsnorm die door de bestreden beslissing zou geschonden zijn geweest. Het verzoekschrift is slechts een opeenstapeling van feitelijke commentaar. Verzoekende partij mag het niet aan de Raad overlaten om uit die uiteenzetting een middel te distilleren (zie ondermeer: R.v.st., nr. 89.825, 27 september 2000; R.v.st., nr. 115.172, 29 januari 2003.)

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk."

2.2. De Raad stelt vast dat uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motivering betwist en aldus de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert, zodat het voor de Raad duidelijk is dat zij de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht. De exceptie van de verwerende partij kan niet worden aangenomen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

"Gezien de bestreden beslissing aan verzoeker ter kennis werd gebracht op 22/01/2013 en artikel 39/57 lid 2 Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, na de kennisgeving een beroepstermijn van 30 dagen voorziet, kan er geen twijfel over bestaan dat dit verzoekschrift tijdig werd ingediend. Het verzoekschrift werd immers aangetekend verstuurd voor 21/02/2013.

De Dienst Vreemdelingenzaken is van oordeel dat er niet is voldaan aan de voorwaarde uit artikel 40ter van de wet van 15 december 1980.

Dit artikel stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. '

Aan deze voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt tevens rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.

Verzoeker legde een tijdelijk arbeidscontract voor met een bijgevoegde verklaring van "Het Poetsbureau waaruit bleek dat zijn echtgenote na het doorlopen van de proefperiode een contract voor onbepaalde duur zou krijgen.

De Dienst Vreemdelingenzaken is echter van mening dat die verklaring niet op haar feitelijkheid en waarachtigheid kan worden gecontroleerd, zodat niet met zekerheid kan worden vastgesteld dat de echtgenote in de toekomst nog over deze inkomsten zal kunnen beschikken.

De Dienst Vreemdelingenzaken is met andere woorden van oordeel dat zij niet kunnen vaststellen of de echtgenote over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt en weigert op basis daarvan het recht op verblijf van verzoeker.

Uiteraard gaat "Het Poetsbureau" een dergelijke verklaring niet opstellen indien het niet van plan zou zijn om de echtgenote van verzoeker na het doorlopen van de proefperiode een contract voor onbepaalde duur te geven.

Ondertussen heeft de echtgenote van verzoeker een contact voor onbepaalde duur aangegaan bij "Het Poetsbureau". (zie stuk 8)

Het netto maandloon van de echtgenote van verzoeker bedraagt € 1.493,86. (stuk 9)

Honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie bedraagt slechts € 1.282,14, zodat verzoeker ook aan deze voorwaarde voldoet.

Vermits uit bovenstaande blijkt dat de echtgenote van verzoeker wel degelijk beschikt over stabiele en regelmatige inkomsten, kon de Dienst Vreemdelingenzaken niet geldig besluiten dat er niet is voldaan aan de voorwaarden uit artikel 40ter van de wet van 15/12/1980.

Het beroep is manifest gegrond, vooral gelet op de stukken 8 en 9 waaruit blijkt dat de echtgenote van verzoeker over voldoende inkomsten beschikt."

3.1.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624).

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 40bis *juncto* artikel 40ter van de Vreemdelingenwet waarop de bestreden beslissing steunt.

Artikel 40bis, §2, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt."

Artikel 40ter, 1ste en 2de lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

(...)

[Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

– dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachttuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij [actief werk zoekt](1);

– dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgelijk Wetboek en over een

ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belgische onderdaan bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.] (2)

Als een attest van geen huwelijksbeletsel werd afgeleverd, zal er naar aanleiding van een onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk waarvoor het attest werd afgeleverd, niet worden overgegaan tot een nieuw onderzoek, tenzij er zich nieuwe elementen voordoen. ."

Uit lezing van artikel 40bis, §2, 1° juncto artikel 40ter, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet volgt dat in het kader van een aanvraag van een verblijfskaart als familielid van een EU onderdaan c.q. Belgische onderdaan, m.n. in de hoedanigheid van echtgenoot op cumulatieve wijze aan de volgende voorwaarden moet worden voldaan:

- de Belgische referentiepersoon moet beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, en
- de Belgische referentiepersoon moet beschikken over behoorlijke huisvesting.

In casu wordt de aanvraag van een verblijfskaart geweigerd omdat de gemachtigde oordeelt dat niet met zekerheid kan worden vastgesteld of de echtgenote van de verzoekende partij in de toekomst nog over deze inkomsten zal beschikken en of zij dus over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, nu de bijgevoegde verklaring niet op haar feitelijkheid en waarachtigheid kan getoetst worden.

Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat als bewijs van bestaansmiddelen een attest van de RVA voorgelegd werd. Uit dit attest blijkt dat verzoekers echtgenote tot 31 juli 2012 in dienst was. Voorts werd er ook een attest van arbeidsongeschiktheid van 23 juli 2012 tot 9 oktober 2012, een arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur van 7 november 2012 met het Poetsbureau, die op 11 december 2012 eindigt en een verklaring van het Poetsbureau waaruit blijkt dat de echtgenote van de verzoekende partij in eerste instantie op basis van maandcontracten werkt en vanaf 12 februari 2013 met een contract van onbepaalde duur voorgelegd.

De Raad wijst er evenwel op dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken. De verzoekende partij liet na de thans door haar gevoegde stukken en informatie aan het verzoekschrift over te maken aan het bestuur voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing, met name een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur en stukken met betrekking tot het netto-maandloon van haar echtgenote (stuk 8 en 9). De Raad stelt vast dat deze stukken zich niet in het administratief dossier bevinden en dient erop te wijzen dat hij niet kan besluiten tot de onwettigheid van de bestreden beslissing op grond van stukken waarover de verwerende partij niet kon beschikken op het ogenblik van het nemen van deze beslissing. De Raad kan deze stukken niet in de plaats van verwerende partij gaan beoordelen.

Artikel 52, §2, eerste lid, 2° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) bepaalt nochtans uitdrukkelijk dat *"Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:*

[...]

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult."

Het komt immers aan de aanvrager toe die zich beroept op een recht op verblijf als familielid van een burger van de Unie om alle nuttige stavingstukken voor te leggen bij het bestuur teneinde aan te tonen dat hij voldoet aan de verblijfsvoorwaarden en het bestuur in kennis te stellen van alle hiertoe relevante gegevens. Daarenboven werd in de bijlage 19ter van 19 juli 2012 uitdrukkelijk aan de verzoekende partij gevraagd om ten laatste op 19 oktober 2012 bewijzen van voldoende bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon voor te leggen, bewijzen van behoorlijke huisvesting en bewijs van ziektekostenverzekering voor Belg en familie.

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat op het moment van het nemen van de bestreden beslissing niet kon worden nagegaan of de verzoekende partij op 12 februari 2013 effectief een overeenkomst van onbepaalde duur zou krijgen. Deze verklaringen werden niet onderbouwd door een begin van bewijs, zoals bijvoorbeeld een overeenkomst van onbepaalde duur die ingaat op 12 februari

2013. Ook werd er geen verklaring voorgelegd waaruit afgeleid kon worden waarom de echtgenote van de verzoekende partij eerst een arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur van 7 november 2012 tot 11 december 2012 kreeg en waarom pas twee maanden later, met name op 12 februari 2013, een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur zou krijgen.

Met haar betoog maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

Het middel is, zo al ontvankelijk, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing aangevoerd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Derhalve wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op wat voorafgaat past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS